

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/122/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015009
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119015009.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. februára 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

T. C.,

nar. XX.XX.XXXX v O., bytom u T. S., O. O., O. XX, t. č. na slobode, na verejnom zasadnutí neprítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 31. októbra 2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. C. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2017 pod číslom 3T 135/2017-40, právoplatný dňa 01.03.2019, odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere šesť mesiacov, pričom bol na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a hoci v zmysle výzvy Okresného súdu Trenčín na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 01.03.2019, sp. zn. 3T 135/2017, bol povinný do 30 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody, ktorú osobne prevzal dňa 01.03.2019, na túto výzvu nijakým spôsobom nereagoval, v uvedenej lehote určenej súdom do výkonu trestu nenastúpil a až dňa 23.05.2019 bol príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky predvedený a následne dodaný do výkonu trestu odňatia slobody.

Bol za to odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný T. C., ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. Odvolanie smerovalo proti výroku o treste. Obhajkyňa namietala, že uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, pretože sa súd prvého stupňa neriadil dôsledne ustanoveniami § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zák., ktoré v odvolaní doslovne citovala. Ďalej obhajkyňa poukázala na rodinné problémy, ktoré viedli obžalovaného k nenastúpeniu trestu odňatia slobody. Výkonom trestu odňatia slobody budú trpieť najmä dve maloleté deti obžalovaného vo veku 1 rok, resp. 2 mesiace.

Obhajkyňa uviedla, že súd prvého stupňa nedôsledne prihliadol aj k individualizácii trestu, pričom trest má byť úmerný škode, ktorú páchateľ trestným činom spôsobil. Preto v záujme generálnej a individuálnej prevencie by postačovalo aj uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania. Obhajkyňa navrhla zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere kratšej ako 6 mesiacov nepodmienečne.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhol prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Hneď úvodom k výroku o treste je potrebné uviesť, že síce obhajkyňa správne poukázala na zákonné ustanovenia, ktorými sa súdy pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musia riadiť. Pri trestnom čine, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným je ustanovená sadzba trestu odňatia slobody až na dva roky. Pritom práve z pohľadu účelu trestu, ktorým je primárne popri ochrane spoločnosti v podobe zabránenia páchateľovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti aj výchova páchateľa, aby viedol riadny život - § 34 ods. 1 Tr. zák. Z doterajšieho života obžalovaného T. C. pritom ale vyplýva, že práve jeho prevýchova je veľmi podstatne sťažená tak, ako je to nižšie uvedené.

Z doterajšej súdnej trestnosti obžalovaného, ktorý za množstvo doteraz spáchaných trestných činov už v roku 2001 vykonal prvé uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. V roku 2017 bol obžalovanému premenený výchovný trest povinnej práce na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 150 dní (Okresný súd Trenčín, sp. zn. 8T/120/13). Následne vo vzťahu k výkonu tohto trestu odňatia slobody bol obžalovaný odsúdený pre prečin marenia /výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom - (trestný rozkaz Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3T/135/2017 zo dňa 19.10.2017, právoplatný dňa 1.3.2019). Bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný ani tento trest odňatia slobody nenastúpil na základe písomnej výzvy súdu, čím sa znovu dopustil rovnakého trestného činu, ktorý je predmetom tohto trestného konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené je uložený trest odňatia slobody v rovnakej výmere ako predchádzajúci trest za rovnaký trestný čin, a to len nad dolnou hranicou trestnej sadzby skôr mierny, ako neprimerane prísny. Súd prvého stupňa pritom prakticky už prihliadol pri určovaní výmery trestu jednak na vyhlásenie obžalovaného o svojej vine (§ 36 písm. n) Tr. zák.). V tomto treste sú potom dostatočne zohľadnené aj okolnosti na strane pomerov obžalovaného tak, ako na ne poukazovala obhajkyňa v odvolaní, keď inak prichádzalo u obžalovaného uloženie trestu odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.